

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 4 grudnia 2009 r.

DESiWM/DEC-1219/45176/09

Dotyczy sprawy: DESiWM-41-22/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez R, z siedzibą w Warszawie, danych osobowych przetwarzanych w zbiorach danych: „Baza Klientów” oraz „Baza Klientów” do:

- 1) H, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki,
- 2) H, z siedzibą w Indiach,

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

- 1) **wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych „Baza Klientów” do wyżej wymienionych odbiorców danych w Stanach Zjednoczonych Ameryki i Indiach,**
- 2) **w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez R, z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej

Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych przetwarzanych w zbiorach danych: „Baza Klientów”, zwanym dalej „zbiorem C” oraz „Baza Klientów”, zwanym dalej „zbiorem I”, do:

- 1) H, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki,
- 2) H, z siedzibą w Indiach, zwanych dalej Odbiorcami.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz kontroli, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) w dniu 26 lipca 2002 r. Generalny Inspektor decyzją o sygn. GI-DEC-DP-136/02/492 odmówił Spółce wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do R, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki; rozstrzygnięcie to po jego podtrzymaniu przez Generalnego Inspektora w kolejnej decyzji, zostało zaakceptowane przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia... (sygn. akt:...; opublikowane:...);
- 2) w związku z wniesionym wnioskiem w Spółce została przeprowadzona z urzędu kontrola zgodności przetwarzania danych osobowych z obecnie obowiązującą ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r., Nr 101, poz. 926, ze zm.), zwanej dalej ustawą, oraz z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem; wobec stwierdzenia w toku kontroli naruszeń przepisów o ochronie danych osobowych w dniu 24 lipca 2009 r. Generalny Inspektor wszczął z urzędu postępowanie administracyjne (sygn. akt DIS-K-421/89/09) w tej sprawie, które ze względu na przywrócenie przez Spółkę stanu zgodnego z prawem, w dniu 22 października 2009 r. zostało umorzone decyzją Generalnego Inspektora o sygn. DIS/DEC-1056/38787/09;
- 3) Spółka zawarła z każdym z Odbiorców umowę, której treść odpowiada standardowym klauzulom umownym stanowiącym załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002), zwanej dalej decyzją Komisji;
- 4) przekazywane dane dotyczą klientów, których dane są przetwarzane w zbiorze I (w przedłożonych umowach znajduje się jedynie odniesienie do przekazywania danych znajdujących się z zbiorze I);

- 5) cel przekazania danych osobowych jest związany z procesem outsourcingu przetwarzania danych osobowych w ramach grupy kapitałowej R; w ramach tego procesu wszystkie spółki R będące administratorami danych powierzą ich przetwarzanie Odbiorcom; w szczególności celem przekazania danych jest umożliwienie Odbiorcom dostarczenia technologii informatycznych i związanych z nią usług świadczonych na rzecz Spółki; dostęp Odbiorców do danych nie wiąże się z zamiarem lub zapotrzebowaniem Spółki na ich modyfikowanie; zamiast tego, Odbiorcy zapewnią infrastrukturę, główne komputery i aplikacje wspomagające usługi, w tym działanie programów załadunkowych;
- 6) przekazywane dane dotyczą następujących kategorii danych:
 - a. imienia i nazwiska: klienta lub potencjalnego klienta,
 - b. adresu, numeru telefonu, numeru faksu, adresu poczty elektronicznej, oraz daty urodzenia: klienta lub potencjalnego klienta,
 - c. jakichkolwiek innych danych, których przetwarzanie jest zgodne z ustawą i które zostały wcześniej zgłoszone do rejestracji w rejestrze prowadzonym przez Generalnego Inspektora,
 - d. inne dane dotyczące obsługi klienta, które zostały wymienione w Załącznikach 1 do umów o przekazaniu danych;
- 7) przekazanie danych będzie się odbywało na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy;
- 8) dane będą przetwarzane przez Odbiorców w następujących centrach przetwarzania danych:
 - a. H, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki:
P1,
P2,
 - b. H, z siedzibą w Indiach:
N,
S;
- 9) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
- 10) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia;
- 11) dane osobowe będą przekazywane w czasie trwania umów z Odbiorcami tj. do momentu ich rozwiązania (pierwotny okres umów wynosi 7 lat);
- 12) pismem z dnia 12 listopada 2009 r. Spółka oświadczyła, że cofa wnioski z dnia 24 marca 2009 r. w części dotyczącej zgody na przekazanie danych osobowych przetwarzanych w zbiorze C, gdyż Spółka nie przewiduje przekazywania danych osobowych przetwarzanych w wyżej wymienionym zbiorze do państw trzecich.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

1) Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Poprzedzając dalsze rozważania należy wyraźnie podkreślić, że wydana przez Generalnego Inspektora w 2002 r. odmowna decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki zapadła w odmiennym, w stosunku do obecnego, stanie faktycznym i prawnym.

Odnosząc się do merytorycznej oceny wniosku Spółki stwierdzić należy, że w świetle ustalonych okoliczności faktycznych i prawnych przedmiotowej sprawy zasługuje on na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Stany Zjednoczone Ameryki i Indie, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwa zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem

odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez eksportera (Wnioskodawcę) i importera (Odbiorców) danych należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady UE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. U. L 281, 23.11.1995, str. 31) jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Spółka przekazując dane Odbiorcom nie traci przymiotu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi jedynie do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych Odbiorcom, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji

przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki i Indii jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

2) W związku z cofnięciem przez Spółkę wniosku w odniesieniu do przekazania danych osobowych przetwarzanych w zbiorze C należy zauważyć, że na podstawie art. 105 § 2 k.p.a., organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Generalny Inspektor – mając na względzie treść cytowanego przepisu – stwierdził, że powyższy wniosek o umorzenie postępowania administracyjnego został złożony przez stronę, na żądanie której to postępowanie zostało wszczęte, a zarazem nie występują w niniejszej sprawie inne strony.

Generalny Inspektor rozważył również, czy zachodzi druga z negatywnych przesłanek skuteczności wniosku o umorzenie postępowania administracyjnego, tj. sprzeczność z interesem społecznym (publicznym). Pojęcie interesu społecznego nie jest ustawowo zdefiniowane, jest to zatem pojęcie nieokreślone, którego treść nadaje organ orzekający w sprawie. W doktrynie interes społeczny (publiczny) określa się jako „ciągłe zmieniająca się kompozycja i balans różnorodnych wartości określonego społeczeństwa w określonym czasie” (tak: M. Wyrzykowski, *Pojęcie interesu społecznego w prawie administracyjnym*, Warszawa 1986, s. 209). Jednakże analiza okoliczności sprawy nie daje podstaw do stwierdzenia, aby umorzenie postępowania naruszało interes społeczny. W konsekwencji, wobec skutecznego cofnięcia wniosku, postępowanie administracyjne w tym zakresie należało więc umorzyć.

Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).